

Mennyire tudom felmérni saját rabságaimat? Az ember természetének oly szerves része a függés iránti vágy, hogy Pál Feri atya ezt már-már istenérvnek tekinti. Ebben a felfogásban a szabadság függésem tárgyának tudatos megválasztásának képességét jelenti. Hasonlóképpen Jézus megfogalmazásában is csak az a kérdés, hogy ki van a házban: az egymást váltó szolgák vagy a Fiú. Az előbbi a hibás gondolkodás, a téves, az isteni szikrával ellenkező élet és az ebből fakadó (akár öntudatlan) szégyenérzet, amit Jézus a „bűn szolgálatának” nevez. A régi törvény, a farizeus manipuláció sarokba szorít, megbénít a lehetőségek eltagadása által; de a megbocsátás Jézusi hírére még a béna is átlépi először a belső, majd ennek eredményeképpen külső gátjait. Jézus segít megszabadulnia a bűn szolgálatából. Csodálatos gyógyításának eszköze a felszabadító beszélgetés.

Egy beszélgetés pedig azáltal válik felszabadítóvá, hogy új horizontot nyit. Ez a sarokba szorító manipuláció szöges ellentéte, és Jézus ezt azzal valósítja meg, hogy tanításai a régi törvénnyel ellentétben nem büntetéssel fenyegetések, hanem jó hírek; még ha esetenként rendkívül kemény állítások is, akkor is csak az ember vagy az emberi társadalom természetes működési módjának tudatosításai. Partnere ezért – bármilyen mélypontról indul – képmutatás nélkül önmaga lehet a beszélgetésben, mégsem szembesül sem fenyegetéssel, sem ítélezéssel. Védekezés vagy önmarcangolás helyett aktív keresővé válik, ami lehetőséget teremt a szabadulásra.

Vajon miért nem „fogott” a zsidókon Jézus beszéde? A jézusi tanok nagy erénye, hogy nem elhinni kell őket, hanem bárki által kipróbálhatók, saját tapasztalattá tehetők. De éppen emiatt a tanulásuk nem állhat pusztán hallgató befogadásból, aktivitást, gyakorlást, erőfeszítést követel a tanítványtól. Viszont ami saját belátássá vált, annak követése nem szolgai cselekedet többé, hanem munkatársi együttműködés. Ezért mondhatja Jézus, hogy „az én igám édes, az én terhem könnyű.” Még ha ennek választásáig eljutni nem is az.

Istenem, hálát adok neked közösségi testvéreimért, akikkel együtt gondolkozva értelmezhetjük tanításaidat, akikkel együttműködve gyakorolhatjuk a megértetteket, és akik biztatnak és támogatnak hétköznapi életem próbáiban.

Kérlek, segíts minél több felszabadító beszélgetéshez magam és a körülöttem élők javára! Ámen.

Wágnér Ferenc, Székesfehérvár